Minister
Finansów i Gospodarki

Znak pisma: DAB-I.054.23.2025.3.MWo
Warszawa, 23 grudnia 2025 r.

Pani
Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Senatu RP

Dotyczy: oświadczenia złożonego przez Pana Senatora Józefa Zająca w dniu 29 października 2025 r.

Szanowna Pani Marszałek,

w związku z oświadczeniem Pana Senatora Józefa Zająca złożonego podczas 44 posiedzenia Senatu RP w dniu 29 października 2025 r. w sprawie § 277 ust. 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. z 2022 r. poz. 1225, z późn. zm.), dalej zwanego „rozporządzeniem Wt", przedstawiam następujące informacje.

Na wstępie należy wskazać, że zgodnie z § 207 ust. 1 rozporządzenia Wt budynek i urządzenia z nim związane powinny być projektowane i wykonane w sposób ograniczający możliwość powstania pożaru, a w razie jego wystąpienia zapewniający:

1) zachowanie nośności konstrukcji przez określony czas;

2) ograniczenie rozprzestrzeniania się ognia i dymu wewnątrz budynku;

3) ograniczenie rozprzestrzeniania się pożaru na sąsiednie obiekty budowlane lub tereny przyległe;

4) możliwość ewakuacji ludzi lub ich uratowania w inny sposób;

5) uwzględnienie bezpieczeństwa ekip ratowniczych.

Zgodnie z przywołanym w oświadczeniu § 277 ust. 4 rozporządzenia Wt stosowanie instalacji wentylacji oddymiającej w strefie pożarowej garażu zamkniętego jest wymagane, w przypadku gdy:

– strefa pożarowa garażu nie posiada bezpośredniego wjazdu lub wyjazdu z budynku, lub

– powierzchnia strefy pożarowej garażu przekracza 1500 m^2.

Mając na uwadze fakt, że zawarte w oświadczeniu kwestie dotyczą bezpieczeństwa pożarowego budynków zasięgnęliśmy opinii Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej (dalej „KGPSP"), zgodnie z którą *rozwiązanie projektowe w postaci wspólnego dojazdu do wielu stref pożarowych garażu zamkniętego jest przypadkiem szczególnym, który*

+48 222 500 123
kancelaria@mrit.gov.pl
gov.pl/rozwoj-technologia

Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
Ministerstwo
Rozwoju i Technologii

musi być rozpatrywany w zależności od sposobu wykonania podziału na strefy pożarowe garażu oraz od przyjętych rozwiązań umożliwiających uznanie wjazdu do danej strefy pożarowej garażu (wzgl. wyjazdu z tej strefy) za bezpośredni z przestrzeni otwartej na zewnątrz budynku.

Zapewnienie dla strefy pożarowej garażu bezpośredniego wjazdu lub wyjazdu z budynku powinno być rozpatrywane w kontekście warunków umożliwiających konwekcyjne odprowadzanie dymu i ciepła ze strefy pożarowej na zewnątrz budynku przez otwór wjazdowy lub wyjazdowy.

W tym zakresie aktualne jest stanowisko wyrażone w piśmie Ministra Inwestycji i Rozwoju z dnia 31 października 2018 r., znak: DAB-I.053.5.2018.MC.2, skierowanego do Pana Stanisława Karczewskiego, ówczesnego Marszałka Senatu RP. Pismo to było odpowiedzią na oświadczenie złożone przez Pana Senatora Józefa Zająca na 65. Posiedzeniu Senatu RP (znak: BPS/043-65-1900/18).

Odnosząc się do kwestii dotyczących podziału garażu na strefy pożarowe zauważyć należy, że powinny być one rozpatrywane w kontekście wymagań § 226 rozporządzenia Wt, określających pojęcie strefy pożarowej oraz warunki jej oddzielenia od innych części budynku oraz innych budynków za pomocą elementów oddzielenia przeciwpożarowego lub pasów wolnego terenu.

W kontekście rozpatrywanego zapytania, w opinii KGPSP, *szczególne znaczenie ma użyte w tym przepisie określenie „pas wolnego terenu" odnoszące się co do zasady do terenu zewnętrznego, który w pasie o wymaganej szerokości jest wolny od materiałów palnych, zabudowań oraz innych rozwiązań techniczno-budowlanych, których występowanie umożliwiałoby rozprzestrzenianie się pożaru między budynkami lub częściami budynków stanowiącymi odrębne strefy pożarowe.*

W przypadku wspólnego wjazdu lub wyjazdu do kilku stref pożarowych pas wolnego terenu może być rozpatrywany tylko w tych warunkach, w których przestrzeń stanowiąca taki pas jest co do zasady niezadaszona. Za akceptowalny może być jednak uznany także przypadek rozwiązania, w którym nad przestrzenią pasa wolnego terenu występuje częściowe zadaszenie (np. w formie podcienia lub zadaszenia nad pochylnią wykonanego na słupach), jeżeli nie ogranicza ono możliwości konwekcyjnego odprowadzenia dymu i ciepła w przypadku pożaru w garażu, a warunki jego wykonania zapewniają, że pożar nie rozprzestrzeni się do sąsiednich stref pożarowych w czasie klasyfikacyjnym wynikającym z wymaganej klasy odporności ogniowej zamknięć przeciwpożarowych w elementach oddzielenia przeciwpożarowego. Jednocześnie takie zadaszenie musi zapewniać odpowiednie warunki prowadzenia działań przez ekipy straży pożarnej (m. in. w kontekście nośności ogniowej i reakcji na ogień).

Natomiast w przypadku, gdy niespełnione są ww. warunki i oddzielenie stref pożarowych garażu w obszarze wspólnego wjazdu lub wyjazdu jest wykonane przy użyciu elementów oddzielenia przeciwpożarowego z bramami przeciwpożarowymi zastosowanymi na drogach dojazdowych (wjazdach do poszczególnych części garażu lub wyjazdach), niestosowanie instalacji wentylacji oddymiającej, o której mowa w wymaganiach § 277 ust. 4 rozporządzenia Wt, w określonej strefie pożarowej garażu może mieć miejsce, gdy powierzchnia tej strefy, obejmująca przestrzeń garażu wraz z jego przestrzenią dojazdową wydzieloną ścianami i stropem (wzgl. w inny sposób obudowaną i zadaszoną) nie przekracza 1500 m^2, a pozostałe części garażu będą oddzielone jako odrębne strefy pożarowe. W takiej sytuacji, przy odpowiednim wysterowaniu bram przeciwpożarowych, powierzchnia przestrzeni dojazdowej może być zaliczana odpowiednio do tej strefy pożarowej garażu, która jest objęta pożarem, i w konsekwencji strefa ta może być rozpatrywana w zakresie posiadania bezpośredniego wjazdu lub wyjazdu.

Można bowiem uznać, że każda strefa pożarowa garażu, dla której jest możliwe zapewnienie tych uwarunkowań, ma bezpośredni wjazd lub wyjazd, o ile wspólna przestrzeń dojazdowa (np. pochylnia) stanowiąca część strefy pożarowej garażu, w której ma miejsce pożar, spełnia warunki ochrony przeciwpożarowej wymagane dla przestrzeni garażu (np. w zakresie klasy odporności pożarowej, klasy odporności ogniowej, klasy reakcji na ogień oraz wyposażenia w urządzenia przeciwpożarowe) i z uwagi na długość oraz ukształtowanie nie będzie ograniczała konwekcyjnego odprowadzenia dymu i ciepła lub utrudniała możliwości prowadzenia działań ratowniczych przez jednostki ochrony przeciwpożarowej (np. tworzyła układu tunelowego, który utrudnia usuwanie dymu i ciepła z obszaru garażu obejmującego stanowiska postojowe).

Niezależnie od powyższego informuję, że na podstawie danych przedstawionych w oświadczeniu, nie jest możliwe określenie jednolitego stanowiska o charakterze ogólnym, odnoszącego się do wszystkich możliwych sytuacji. Jest to spowodowane dużą różnorodnością oraz zakresem rozwiązań projektowych stosowanych w praktyce. Z tego względu ocena zgodności poszczególnych rozwiązań z obowiązującymi wymaganiami powinna być przeprowadzany indywidualnie, każdorazowo na podstawie analizy konkretnego przypadku.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Michał Jaros

Sekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

w Ministerstwie Rozwoju i Technologii

Do wiadomości

1. Pani Rita Kameduła-Tomaszewska, Dyrektor Departamentu Spraw Parlamentarnych, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

+48 222 500 123
kancelaria@mrit.gov.pl
gov.pl/rozwoj-technologia

Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
Ministerstwo
Rozwoju i Technologii